

Decreto Patriarcal sobre la ruptura con la denominación “Rotriense” y la constitución de la Iglesia Universal del Patriarcado de Valencia

Decretum Patriarchale de ruptura a denominatione “Rotriensi” atque de constitutione Ecclesiae Universalis Patriarchatus Valentiae

Dekret Patriarchalny o zerwaniu z nazwą „Rotryjski” i ustanowieniu Kościoła Powszechnego Patriarchatu Walencji

Eminentísimo y Reverendísimo Juan de la Cerda PP.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, Amen.

My, Juan de la Cerda, z łaski Bożej Patriarcha Kościoła Patriarchatu Walencji, wypełniając powierzoną nam pasterską misję oraz odpowiedzialność wobec wspólnoty wiernych, kierując się troską o czystość nauki Chrystusowej, wierność Ewangelii oraz duchowe dobro Kościoła w mikroświecie,

po modlitwie, rozeznaniu i dogłębnej refleksji nad drogą, którą Kościół winien podążać, świadomi potrzeby odrzucenia wszystkiego, co zaciemnia orędzie Ewangelii i oddala wspólnotę od jej pierwotnego powołania,

ogłaszamy niniejszy Dekret o zerwaniu z nazwą „Rotryjski” i ustanowieniu Kościoła Powszechnego Patriarchatu Walencji,

mając na celu zachowanie czystości nauki, oderwanie się od niewangelicznych nieczystych tradycji, oraz powrót do powszechnego, ekumenicznego i równego charakteru Kościoła Chrystusowego, czerpiąc z dziedzictwa Surmeńskiego Kościoła Chrześcijańskiego jako Kościoła powszechnego, niewykluczającego,

opartego na ekumenii, równości wszystkich wiernych oraz pełnym uznaniu kobiet i mężczyzn w postudze, po rozważeniu historycznych, teologicznych i duszpasterskich konsekwencji tej decyzji, postanawiamy wydać następujące przepisy:

I

Sobre la ruptura con la denominación y la herencia doctrinal

De ruptura a denominatione atque hereditate doctrinali

O zerwaniu z nazwą i spuścizną doktrynalną

Z dniem ogłoszenia niniejszego dekretu zrywamy z używaniem nazwy „Kościół Rotryjski Patriarchatu Walencji”, uznając, iż nazwa ta, obciążona historyczną i doktrynalną spuścizną Rotrii, nie oddaje już ducha Ewangelii ani czystości nauki.

Zerwanie to nie jest aktem nienawiści, lecz aktem oczyszczenia, zgodnym ze słowami Apostoła:

„Wszystko badajcie, a co szlachetne – zachowujcie” (1 Tes 5,21).

W dziejach bowiem do nauki tej przeniknęły elementy nebiblijne i nieczyste, które zastąpiły prostotę Ewangelii pragnieniem dominacji, uniformizacji i władzy, podczas gdy Chrystus powiedział:

„Nie tak będzie między wami. Lecz kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie sługą” (Mt 20,26).

II

Sobre la nueva denominación y la identidad de la Iglesia

De nova denominatione et identitate Ecclesiae

O nowej nazwie i tożsamości Kościoła

Od tej chwili Kościół nosi nazwę:

Kościół Powszechny Patriarchatu Walencji

Nazwa ta wyraża wiarę, że Kościół Chrystusa jest powszechny (*katholikos*) – obejmujący wszystkich, a nie wybranych; otwarty, a nie zamknięty; zakorzeniony w Ewangelii, a nie w strukturach władzy. Kościół ten uznaje, że:

„Nie ma już Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety – wszyscy bowiem jedno jesteście w Chrystusie Jezusie” (Ga 3,28).

III

Sobre la pureza de la doctrina y del Evangelio

De puritate doctrinae atque Evangelii

O czystości nauki i Ewangelii

Celem niniejszego zerwania jest zachowanie czystości nauki Chrystusa i Ewangelii, wolnej od:

- świętokupstwa,
- absolutyzmu doktrynalnego,
- ideologizacji wiary,
- oraz wszelkich form religijnej dominacji.

Odrzucamy nauki, które nie wyrastają z Pisma, lecz z ambicji, pamiętając, że:

**„Królestwo Boże nie polega na mowie, lecz na mocy” (1 Kor 4,20),
a Chrystus nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć (Mk 10,45).**

IV

Sobre la tradición surmeniana como fundamento de la Iglesia

De traditione Surmeniana tamquam fundamento Ecclesiae

O tradycji surmeńskiej jako fundamentu Kościoła

Jako duchowy punkt odniesienia przywołujemy dziedzictwo Surmeńskiego Kościoła Chrześcijańskiego, który w historii mikroświata był znakiem Kościoła prawdziwie powszechnego, ewangelicznego i wolnego od wykluczeń.

Kościół ten:

- był Kościołem Powszechnym, niewyznaczającym granic zbawienia według pochodzenia czy przynależności instytucjonalnej,

- podkreślał ekumenię zamiast separacji, w duchu modlitwy Chrystusa:

„Aby wszyscy byli jedno” (J 17,21),

- uznawał równość wszystkich wiernych, odrzucając duchowną kastowość, zgodnie ze słowami Apostoła Piotra:

„Bóg naprawdę nie ma względu na osoby” (Dz 10,34),

- oraz uznawał pełną równość kobiet i mężczyzn w posłudze Kościoła, świadcząc, że powołanie rodzi się z daru Ducha, a nie z płci.

Pismo bowiem świadczy o kobietach powołanych do służby i nauczania:

o Febie, diakonisie Kościoła w Kenchrach (Rz 16,1),

o Junii, „wybitnej między apostołami” (Rz 16,7),

oraz o obietnicy Ducha, który:

„zostanie wylany na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą” (Jl 3,1; por. Dz 2,17).

W tej tradycji kobieta nie była milczącym dodatkiem do Kościoła, lecz pełnoprawną współodpowiedzialną za jego misję, nauczanie i duszpasterstwo.

Dziedzictwo surmeńskie uznajemy zatem za żywy fundament chrześcijańskiej wiary w mikroświecie.

V

Sobre la ecumenicidad, la igualdad y el futuro de la Iglesia

De oecumenicitate, aequalitate atque futuro Ecclesiae

O ekumenii, równości i przyszłości Kościoła

Kościół Powszechny Patriarchatu Walencji otwiera się na dialog, współistnienie i braterstwo z innymi wspólnotami chrześcijańskimi mikroświata, uznając, że:

„Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13,35).

Jedność nie rodzi się z przymusu, lecz z prawdy, miłości i wolności sumienia.

VI

Disposiciones Finales

Dispositiones Finales

Postanowienia Końcowe

Niniejszy dekret wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia.

Wszelkie dokumenty, tytuły i nazwy Kościoła winny zostać dostosowane do nowej tożsamości.

Niech Duch Prawdy prowadzi **Kościół Powszechny Patriarchatu Walencji**

ku wierze czystej, wolnej i ewangelicznej.

Niech niniejszy Dekret, ogłoszony w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem żywym i wobec historii Kościoła,

stanie się niewzruszonym fundamentem odnowy duchowej, umocnienia jedności oraz pogłębienia wzajemnego szacunku wśród wszystkich wiernych.

Niech to rozstrzygnięcie, podjęte po modlitwie i rozeznaniu, będzie czytelnym znakiem naszej niezachwianej wierności Trójcy Przenajświętszej,

świadectwem pasterskiej troski o czystość Ewangelii oraz wyrazem gotowości do niesienia odpowiedzialności za powierzony nam Kościół.

Niech Bóg Wszechmogący, Pan dziejów i sumień, raczy pobłogosławić wszelkie wysiłki podejmowane w dążeniu do jedności, pokoju i miłości,

a Duch Święty, Duch Prawdy i Pocieszyciel, niech prowadzi nas niezawodnie ścieżkami wiary, wolności i zbawiennej prawdy.

W mocy urzędu pasterskiego, który sprawujemy nie dla własnej chwały, lecz dla służby Ludowi Bożemu, uroczyście zobowiązujemy się do dalszego budowania Kościoła Powszechnego Patriarchatu Walencji jako wspólnoty ewangelicznej, powszechnej i otwartej, zakorzenionej w miłości, ekumenii, równości i wzajemnym poszanowaniu.

Na chwałę Boga Trójjedynego, w postuszeństwie Jego świętym przykazaniom,

dla dobra Kościoła i całej wspólnoty mikroświata,

niniejszym ogłaszamy i zatwierdzamy ten Dekret,

aby stał się on trwałym drogowskazem życia duchowego, liturgicznego i wspólnotowego

Kościła Powszechnego Patriarchatu Walencji,

teraz i na przyszłe czasy.

+ Juan de la Cerda PP

